

Venekanyle eller venekateter?

Begrepene *venekanyle* og *venekateter* brukes delvis om hverandre, men det er galt.

I Tidsskriftets julenummer sto det en nyhetssak med overskriften *Når bør venekanylen byttes?* (1). Bruken av «*venekanyle*» passer dårlig med at det i originalartikkelen som nyhetssaken var basert på, står «*peripheral intravenous catheters*» (2).

En kanyle er en hul nål (av latin *cannula*, lite strå) som ikke er egnet til å ligge inne i en vene over tid. Derimot kan en tynn plastslange, et kateter, bli liggende. *Kateter* er gresk og betyr i medisinsk sammenheng forskjellige typer hule sonder eller slanger som kan føres inn i kroppen gjennom naturlige eller kunstig anlagte åpninger.

Tidsskriftet er ikke alene om å bytte ut ordet kateter med kanyle. For eksempel inneholder *Turnuslegeboka* et kapittel om hvordan venekanyle skal legges inn, mens det egentlig handler om å legge inn et perifert venekateter (3). Dette er bare ett av mange eksempler. Faktisk gjenfinnes også feilen i Tidsskriftets ordliste, der det tilrådes bruk av ordet «*venekanyle*» i stedet for «*Veneflon*» (4). Selv om Veneflon-systemet inneholder kanyle som en av bestanddelene, så er det kateteret som er det viktige. Det er kateteret som skal bli liggende inne i venen, til bruk ved infusjoner. Kanlyen er bare til hjelp som mandreng.

Uttrykket «*perifert venekateter*» (PVK) er entydig og klart, og er en logisk parallel til «*sentralt venekateter*» (SVK). Her er vi i den heldige situasjon at man kan oversette direkte fra engelsk.

I dagligtale ved sykehusene benyttes også ofte feil benevnelse. Pasienten får for eksempel beskjed om at «*knålen*» kan ligge inne noen dager. Det handler da egentlig om kateteret i Veneflon-systemet eller liknende. Uttrykket «*knålen*» er galt og kan skape engstelse hos en del pasienter – «*en nål* i armen i flere døgn, huff».

Konklusjon

Betegnelsen *perifert venekateter* bør benyttes i kommunikasjon mellom fagfolk. Overfor pasientene bør vi slutte å si «*knålen*» og heller si at det legges inn «*en tynn plastslange*» i blodåren.

Morten Tanem
m.tanem@online.no

Morten Tanem (f. 1947) er rådgivende overlege i NAV Nord-Trøndelag i Steinkjer og tilsynslege ved Kastvollen rehabiliteringssenter på Inderøy.

Litteratur

1. Aasheim ET. Når bør venekanylen byttes? Tidsskr Nor Lægeforen 2012; 132: 2608.
2. Rickard CM, Webster J, Wallis MC et al. Routine versus clinically indicated replacement of peripheral intravenous catheters: a randomised controlled equivalence trial. Lancet 2012; 380: 1066–74.
3. Sunde K, Bendz B. Innleggelse av venekanyle. <http://innhold.legesiden.no/fulltekstboker/turnuslegeboka/anestesi-intensivmedisin/innleggelse-av-venekanyle-1> (15.1.2013).
4. Ordliste. Tidsskrift for Den norske legeforening. <http://tidsskriftet.no/Innhold/Forfatterveiledingen/Spraak/Ordliste/V> (15.1.2013).

Mottatt 14.12. 2012, første revisjon innsendt 14.1. 2013, godkjent 16.1. 2013. Medisinsk redaktør Raida Ødegaard.

Innsetting av venekateter. Illustrasjon © K. Toverud

